

გადაწყვეტილება №გ-1/210/2017

მ. ა.-ს განცხადებასთან დაკავშირებული განხილვის დასრულების შესახებ

ქ. თბილისი

21/04/2017

განმცხადებელი: მ. ა. (პ/ნ *****)

მოთხოვნა: შპს „ა“-ს (ს/კ *****) მიერ განმცხადებლის პერსონალური მონაცემების გამჟღავნების კანონიერების შესწავლა.

აღწერილობითი ნაწილი

პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორს 2017 წლის 02 მარტს №PDP 4 17 00000828 განცხადებით მომართა მ. ა.-მ და მოითხოვა შპს „ა“-ს (შემდგომში: „კომპანია“) მიერ მისი პერსონალური მონაცემების გამჟღავნების კანონიერების შესწავლა. განმცხადებლის მითითებით, სს „ბ“-ს (ს/კ *****) შემდგომში: „ბანკი“) მიმართ არსებულ დავალიანებასთან დაკავშირებით, მის მფლობელობაში არსებულ სატელეფონო ნომერზე - 595 0* ** ** დაუკავშირდა შპს „ა“-ს წარმომადგენელი და სთხოვა ოფისში მისვლა. 2017 წლის 22 თებერვალს კი კომპანიის წარმომადგენელი სატელეფონო ნომრიდან - 598 5* ** ** ასევე დაუკავშირდა მის მამას - ბ. ა.-ს სატელეფონო ნომერზე - 599 2* ** ** და მიაწოდა ინფორმაცია განმცხადებლის დავალიანების (სს „ბ“-ს საკრედიტო ბარათზე შესატანი თანხის) შესახებ. განმცხადებლის მითითებით, მისი დავალიანების თაობაზე უკავშირდებოდა შპს „ა“-ს წარმომადგენელი - ნ. ბ..

პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორის 2017 წლის 07 მარტის №გ-1/131/2017 გადაწყვეტილებით მ. ა.-ს განცხადება მიღებულ იქნა განსახილველად და აპარატის 2017 წლის 10 მარტის №PDP 4 17 00000954, №PDP 2 17 00000952 და №PDP 3 17 00000953 წერილებით, საქმის გარემოებების შესწავლის მიზნით, სს „ბ“-ს, შპს „ა“-ს და ბ. ა.-ს მოეთხოვათ განცხადებაში მითითებულ გარემოებებთან დაკავშირებით ინფორმაციის წარმოდგენა.

განმცხადებელმა პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორის აპარატში 2017 წლის 16 მარტს წარმოდგენილი №PDP 3 17 00001024 წერილით მოითხოვა მის მიერ 2017 წლის 02 მარტს წარმოდგენილი №PDP 4 17 00000828 განცხადების საფუძველზე დაწყებული განხილვის შეწყვეტა.

ბანკმა 2017 წლის 21 მარტს წარმოდგენილი №PDP 1 17 00001077 საპასუხო წერილით განმარტა შემდეგი:

- განმცხადებელსა და ბანკს შორის 2013 წლის 30 ივლისს დაიდო საბანკო კრედიტის ხელშეკრულება №****;
- განმცხადებელმა სესხის განაცხადში საკონტაქტო პირის სახით მიუთითა მისი მამის - ბ. ა.-ს სატელეფონო ნომერი - 599 2* ** **;
- შპს „ა“ წარმოადგენს ბანკის რწმუნებულ პირს და მოქმედებს მხარეთა შორის 2013 წლის 01 იანვარს გაფორმებული დავალების ხელშეკრულებისა და საქართველოს სამოქალაქო კოდექსით გათვალისწინებული უფლებამოსილების ფარგლებში;
- საბანკო კრედიტის ხელშეკრულებაზე (№****) ხელმოწერით განმცხადებელმა დაადასტურა, რომ დეტალურად იცნობს სს „ბ“-ს ინტერნეტ-გვერდზე www.***.com.ge განთავსებულ საბანკო ოპერაციების წარმოების შესახებ ხელშეკრულების პირობებს და ეთანხმება მას;
- განმცხადებელთან დადებული ხელშეკრულების 16.26.4 მუხლის თანახმად, ბანკს უფლება აქვს, ამ ხელშეკრულების საფუძველზე კლიენტის მიერ მისაღები/მიღებული ნებისმიერი საკრედიტო პროდუქტ(ებ)ის ხელშეკრულების გრაფიკით გათვალისწინებული გადასახდელი თანხის 14 (თოთხმეტი) დღიანი ვადაგადაცილების შემთხვევაში, ბანკმა აღნიშნული ინფორმაცია მიაწოდოს კლიენტის მიერ საკრედიტო განაცხადში დაფიქსირებულ პირებს (ოჯახის წევრებს, რეკომენდატორებს და ა.შ) და ასევე იმ პირებს, რომელთაც რაიმე სახის (პირდაპირი ან არაპირდაპირი) კავშირი აქვთ კლიენტთან, რის შესახებაც კლიენტი წინასწარ გასცემს თანხმობას;
- ზემოაღნიშნული მუხლი ეხება როგორც ბანკის, ასევე ბანკის რწმუნებულის უფლებას, რათა დავალების ხელშეკრულებისა და საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის თანახმად, რწმუნებულმა პირმა უზრუნველყოს მარწმუნებლის ინტერესების სრულყოფილი დაცვა.

ბანკმა ზემოაღნიშნულ განმარტებასთან ერთად წარმოადგინა განმცხადებლის მიერ 2013 წლის 24 ივლისს ხელმოწერილი სესხის განაცხადი, განმცხადებელთან 2013 წლის 30 ივლისს დადებული საბანკო კრედიტის ხელშეკრულება №**** და შპს „ა“-სთან 2013 წლის 01 იანვარს დადებული დავალების ხელშეკრულება. აღნიშნული მტკიცებულებებით დგინდება შემდეგი გარემოებები:

- მსესხებლის მიერ 2013 წლის 24 ივლისს შევსებულ განაცხადში ოჯახის წევრად მითითებულია განმცხადებლის მამა - ბ. ა. და მისი სატელეფონო ნომერი;
- 2013 წლის 30 ივლისის საბანკო კრედიტის ხელშეკრულებაზე (№****) ხელმოწერით განმცხადებელი ადასტურებს, რომ დეტალურად იცნობს ბანკის ინტერნეტ-გვერდზე

www.***.com.ge განთავსებულ საბანკო ოპერაციების წარმოების შესახებ ხელშეკრულების პირობებს და ეთანხმება მათ, რითაც უერთდება ზემოხსენებულ ხელშეკრულებას;

- 2013 წლის 01 იანვარს დადებული დავალების ხელშეკრულების 1.1.1. მუხლის თანახმად, შპს „ა“ იღებს ვალდებულებას უზრუნველყოს ელექტრონული ფოსტის საშუალებით მასზე გადაცემული პრობლემური აქტივების პორტფელის მართვა, რაც გულისხმობს ბანკის ვადაგადაცილებაში არსებული კლიენტების მოძიებას, მათთან სისტემატური კავშირის დამყარებას, მათ საკუთრებაში არსებული აქტივების შესახებ ინფორმაციის მოძიებას, საარბიტრაჟო შეთანხმების დადებას, საქართველოს სამოქალაქო კანონმდებლობის შესაბამისად მათ გაფრთხილებას დავალიანების გადაუხდელობის სამართლებრივი შედეგების შესახებ და სხვა კანონმდებლობით გათვალისწინებული აუცილებელი ზომების მიღებას.

კომპანიამ 2017 წლის 28 მარტს წარმოდგენილი №PDP 1 17 00001167 საპასუხო წერილით განმარტა შემდეგი:

- კომპანია 2013 წლის 01 იანვრის დავალების ხელშეკრულებისა და საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსით გათვალისწინებული უფლებამოსილების ფარგლებში ახორციელებს ბანკის წარმომადგენლობას;
- კომპანიას ბანკისგან სამართავად გადაეცა მ. ა.-ს სესხი, რაც გულისხმობს მინდობილი პირისთვის სესხთან დაკავშირებული ინფორმაციის და დოკუმენტაციის (მათ შორის, სესხის განაცხადის და ხელშეკრულების) მიწოდებას;
- 2013 წლის 24 ივლისის სესხის განაცხადში საკონტაქტო პირის სახით მითითებულია მსესხებლის მამის - ბ. ა.-ს სატელეფონო ნომერი, რაც კომპანიასთან საუბრის დროს დაადასტურა განმცხადებელმაც;
- მას შემდეგ რაც მსესხებელი არ პასუხობდა კომპანიის სატელეფონო ზარებს, შპს „ა“-ს წარმომადგენელი დაუკავშირდა განმცხადებლის მამას და სთხოვა დახმარებოდა მ. ა.-სთან დაკავშირებაში. ბ. ა.-ს განმარტებით, მისთვის ცნობილი იყო მ. ა.-ს დავალიანების შესახებ, გარკვეული პერიოდის განმავლობაში თავადაც იხდიდა თანხას, თუმცა, ფინანსური მდგომარეობის გაუარესების გამო, მისმა ოჯახმა ვერ შეძლო ამ დავალიანების დაფარვა. კომპანიის წარმომადგენელმა განმცხადებლის მამას მიუთითა მისი საკონტაქტო ინფორმაცია და სთხოვა მ. ა.-სთვის გადაეცა, რომ დაკავშირებოდა;
- ბ. ა.-სთან შემდგარი სატელეფონო საუბარი კომპანიას არ ჩაუწერია.

აპარატის 2017 წლის 10 მარტის №PDP 3 17 00000953 წერილის საპასუხოდ ბ. ა.-მ 2017 წლის 24 მარტს აპარატის ელექტრონული ფოსტის მეშვეობით წარმოდგენილი ინფორმაციით განმარტა, რომ 2017 წლის თებერვლის თვეში დაუკავშირდა შპს „ა“-ს წარმომადგენელი და სთხოვა მ. ა.-სთან დაკავშირება. მისივე განმარტებით, სატელეფონო საუბრის დროს კომპანიის წარმომადგენელს განუმარტა, რომ მ. ა.-ს მამა იყო და დაინტერესდა რის თაობაზე უკავშირდებოდნენ. აღნიშნულის საპასუხოდ კი კომპანიის წარმომადგენელმა მიუთითა, რომ

მ. ა.-ს სს „ბ“-ს მიმართ გააჩნდა დავალიანება. ბ. ა.-ს განმარტებით, კომპანიის წარმომადგენელმა ასევე მიაწოდა ინფორმაცია მ. ა.-ს სესხის თანხის ოდენობის შესახებ.

2017 წლის 07 აპრილს პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორის აპარატში გაიმართა №PDP 4 17 00000828 განცხადებასთან დაკავშირებული ზეპირი განხილვა, რომელსაც ესწრებოდნენ კომპანიის და ბანკის წარმომადგენლები. ზეპირი განხილვის ფარგლებში ბანკის წარმომადგენელმა განმარტა, რომ კომპანიას, როგორც ბანკის რწმუნებულს, 2013 წლის 01 იანვრის დავალების ხელშეკრულებისა და სამოქალაქო კოდექსის თანახმად, 2017 წლის 13 თებერვალს გადაეცა განმცხადებლის სესხი. მისივე განმარტებით, როცა მსესხებელთან ვერ ხდება კომუნიკაცია, ხელშეკრულების 16.26.4 მუხლის საფუძველზე, ბანკი უფლებამოსილია 14 (თოთხმეტი) დღიანი ვადაგადაცილების შემთხვევაში, მსესხებლის მოძიებისა და ბანკის წინაშე არსებული ვალდებულების შესრულების მიზნით, დაუკავშირდეს სესხის განაცხადში მითითებულ პირებს. მისივე მითითებით, მსესხებელთან დადებული ხელშეკრულებისა და დავალების ხელშეკრულების საფუძველზე, შპს „ა“ უფლებამოსილია დაუკავშირდეს როგორც განმცხადებელს, ასევე მის მიერ სესხის განაცხადში მითითებულ პირებს და მიაწოდოს ინფორმაცია მსესხებლის დავალიანების თაობაზე. კომპანიის წარმომადგენელმა დაადასტურა, რომ ნ. ბ. არის შპს „ა“-ს თანამშრომელი. მისივე განმარტებით, განმცხადებლის მამასთან შემდგარი სატელეფონო საუბრის ზუსტი შინაარსის თაობაზე ინფორმაციას არ ფლობს, თუმცა, ბანკისა და კომპანიის მიერ დადგენილი სტანდარტის შესაბამისად, სატელეფონო საუბრის ფარგლებში მესამე პირებს განემარტებათ საიდან და რის თაობაზე უკავშირდებიან. წარმომადგენლების განმარტებით, უმეტეს შემთხვევაში მსესხებლებს გაფრთხილების წერილი არ ბარდებათ, შესაბამისად, ეფექტური კომუნიკაციის მიზნით თავდაპირველად ხდება მათთან დაკავშირება. ბანკის და კომპანიის მითითებით, შპს „ა“-ს განმცხადებლისთვის უნდა ჩაებარებინა გაფრთხილების წერილი, ხოლო იმ შემთხვევაში, თუ მსესხებელი განსაზღვრულ ვადაში არ შეასრულებდა ვალდებულებას, დაიწყებოდა სასამართლო საქმისწარმოება. შესაბამისად, შპს „ა“ განმცხადებლის მონაცემებს ამუშავებდა სამართალწარმოების მიზნებისთვის, რაზეც „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მოქმედება არ ვრცელდება. ბანკის და კომპანიის მითითებით, განმცხადებლის მამისთვის ცნობილი იყო მ. ა.-ს სესხის შესახებ და გარკვეული პერიოდი თავადაც იხდიდა სესხის თანხას, თუმცა ბ. ა.-ს მიერ განმცხადებლის სესხის გადახდის დამადასტურებელი მტკიცებულება არ წარმოუდგენიათ. ზეპირი განხილვის სხდომაზე შპს „ა“-ს დაევალა წარმოედგინა კომპანიის თანამშრომლის - ნ. ბ.-ს განმარტება განმცხადებლის მამასთან შემდგარი სატელეფონო საუბრის შინაარსის შესახებ.

შპს „ა“-მ 2017 წლის 13 აპრილის №PDP 1 17 00001383 წერილით წარმოადგინა ნ. ბ.-ს ახსნა-განმარტება, რომლის საფუძველზეც ირკვევა შემდეგი:

- 2017 წლის 20 თებერვალს ნ. ბ. დაუკავშირდა განმცხადებელს სესხის განაცხადში მითითებულ სატელეფონო ნომერზე - 595 0* ** ** და შეთანხმდნენ 2017 წლის 22 თებერვალს კომპანიაში ვიზიტზე. სატელეფონო საუბრის ფარგლებში კომპანიის

თანამშრომელმა განმცხადებელს ასევე სთხოვა საინფორმაციო ანკეტის შევსება, რის საპასუხოდაც განმცხადებელმა მიაწოდა ფიქსირებული სატელეფონო ნომერი - 2 7* ** ** და სესხის განაცხადში მითითებული საკონტაქტო პირის - ბ. ა.-ს სატელეფონო ნომერი - 599 2* ** **;

- ვინაიდან 2017 წლის 22 თებერვალს ვერ მოხდა განმცხადებელთან დაკავშირება, ნ. ბ. მის მფლობელობაში არსებული სატელეფონო ნომრიდან - 598 5* ** ** დაუკავშირდა განმცხადებლის მამას, განუმარტა, რომ უკავშირდებოდა შპს „ა“-დან და უნდოდა მ. ა.-სთან დაკავშირება. მას შემდეგ კი, რაც ბ. ა. დაინტერესდა საკითხთან დაკავშირებით, კომპანიის თანამშრომელმა განუმარტა, რომ შეხვედრაზე იყვნენ შეთანხმებულები სს „ბ“-ს პრობლემური სესხის თაობაზე;
- სატელეფონო საუბრის ფარგლებში ბ. ა.-მ მიუთითა, რომ მისთვის ცნობილი იყო აღნიშნული სესხის შესახებ, თანხასაც თავად იხდიდა, თუმცა გარკვეული პრობლემების გამო ვეღარ გააგრძელა გადახდები;
- კომპანიის თანამშრომელი მსესხებელს დაუკავშირდა 2017 წლის 23, 25 და 27 თებერვალს.

2017 წლის 19 აპრილს პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორის აპარატში განმეორებით გაიმართა განცხადებასთან დაკავშირებული ზეპირი განხილვა, რომელსაც ესწრებოდა ბანკის წარმომადგენელი. განხილვის ფარგლებში ბანკმა დაადასტურა, რომ მისი დავალების შესაბამისად, შპს „ა“ უფლებამოსილი იყო განმცხადებლის მიერ მითითებული საკონტაქტო პირისთვის მიეწოდებინა ინფორმაცია მ. ა.-ს სესხის თაობაზე. მისივე განმარტებით, ზოგადად, აღნიშნული ინფორმაციის მიწოდების გარეშე სესხის განაცხადში მითითებული პირები არ დაინტერესდებიან საკითხთან დაკავშირებით და მსესხებელს არ მიაწვდიან ინფორმაციას კომპანიასთან დაკავშირების თაობაზე. შესაბამისად, როგორც ბანკი, ასევე შპს „ა“, უფლებამოსილები არიან სესხის განაცხადში მითითებულ პირებს მიაწოდონ ინფორმაცია მსესხებლის დავალიანების თაობაზე, მითუმეტეს იმ პირობებში, როცა განმცხადებელმა ხელშეკრულებაზე ხელმოწერით თანხმობა განაცხადა აღნიშნულზე. ბანკის განმარტებით, ბ. ა.-სთვის განმცხადებლის დავალიანების შესახებ ინფორმაციის მიწოდებით შპს „ა“ 2013 წლის 01 იანვრის დავალების ხელშეკრულების ფარგლებს არ გასცდენია და მოქმედებდა ბანკის მიერ მინიჭებული უფლებამოსილების ფარგლებში.

2017 წლის 19 აპრილს სს „ბ“-ს მიერ „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-4 მუხლის „გ“ პუნქტის დარღვევის გამო, პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორის აპარატის უფლებამოსილი პირის მიერ შედგა ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის ოქმი №0000368, რომელსაც ხელმოწერით დაეთანხმა ბანკის წარმომადგენელი.

სამოტივაციო ნაწილი

„პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის 55-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, ინსპექტორის მიერ უფლებამოსილი პირი საქმეს განიხილავს საქართველოს

ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსით დადგენილი წესით. განმცხადებლის მომართვა მის მიერ წარმოდგენილი განცხადების განხილვის შეწყვეტის შესახებ, მოქმედი კანონმდებლობის საფუძველზე არ იწვევს ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის საქმის წარმოების შეწყვეტას და ვინაიდან განმცხადებელმა 2017 წლის 02 მარტს პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორს შეატყობინა სავარაუდო სამართალდარღვევის ფაქტის თაობაზე, ინსპექტორმა შეისწავლა და იმსჯელა სს „ბ“-ს მიერ მ. ა.-ს პერსონალური მონაცემების ბ. ა.-სთვის გამჟღავნების კანონიერებაზე.

განცხადების განხილვის ფარგლებში წარმოდგენილი მ. ა.-ს 2013 წლის 24 ივლისის სესხის განაცხადის, 2013 წლის 30 ივლისის საბანკო კრედიტის ხელშეკრულების №****, სს „ბ“-სა და შპს „ა“-ს შორის 2013 წლის 01 იანვარს დადებული დავალების ხელშეკრულების, ბანკის 2017 წლის 21 მარტის №PDP 1 17 00001077 წერილისა და კომპანიის 2017 წლის 28 მარტის №PDP 1 17 00001167 წერილის საფუძველზე დადგენილი გარემოებაა, რომ სს „ბ“ განმცხადებლის პერსონალურ მონაცემებს ამუშავებდა უფლებამოსილი პირის - შპს „ა“-ს მეშვეობით. ამდენად, „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2 მუხლის „ა“, „დ“, „ი“, „კ“ პუნქტებისა და მე-16 მუხლის საფუძველზე სახეზეა განმცხადებლის - მ. ა.-ს პერსონალური მონაცემების დამუშავება მონაცემთა დამმუშავებლის - სს „ბ“-ს მიერ უფლებამოსილი პირის - შპს „ა“-ს მეშვეობით.

მოცემულ შემთხვევაში, ბანკის მიერ 2017 წლის 21 მარტს წარმოდგენილი №PDP 1 17 00001077 წერილის, კომპანიის მიერ 2017 წლის 28 მარტს წარმოდგენილი №PDP 1 17 00001167 წერილისა და ბანკსა და განმცხადებელს შორის 2013 წლის 30 ივლისს დადებული საბანკო კრედიტის ხელშეკრულების №**** საფუძველზე დგინდება, რომ განმცხადებელი ბანკთან იმყოფება სახელშეკრულებო ურთიერთობაში და ბანკის მიმართ გააჩნია ვალდებულება. განმცხადებელსა და ბანკს შორის 2013 წლის 30 ივლისს დადებული ხელშეკრულების 16.26.4 მუხლის თანახმად კი, ბანკს უფლება აქვს, ამ ხელშეკრულების საფუძველზე კლიენტის მიერ მისაღები/მიღებული ნებისმიერი საკრედიტო პროდუქტ(ებ)ის ხელშეკრულების გრაფიკით გათვალისწინებული გადასახდელი თანხის 14 (თოთხმეტი) დღიანი ვადაგადაცილების შემთხვევაში, ბანკმა აღნიშნული ინფორმაცია მიაწოდოს კლიენტის მიერ საკრედიტო განაცხადში დაფიქსირებულ პირებს (ოჯახის წევრებს, რეკომენდატორებს და ა.შ) და ასევე იმ პირებს, რომელთაც რაიმე სახის (პირდაპირი ან არაპირდაპირი) კავშირი აქვთ კლიენტთან, რის შესახებაც კლიენტი წინასწარ გასცემს თანხმობას.

განცხადების განხილვის ფარგლებში, შპს „ა“-ს თანამშრომლის - ნ. ბ.-ს და განმცხადებლის მამის - ბ. ა.-ს მიერ წარმოდგენილი ახსნა-განმარტებებით დგინდება, რომ კომპანიის წარმომადგენელი 2017 წლის 22 თებერვალს დაუკავშირდა განმცხადებლის მიერ სესხის განაცხადში მითითებულ საკონტაქტო პირს - მამას და მიაწოდა ინფორმაცია სს „ბ“-ს მიმართ მ. ა.-ს ფინანსური დავალიანების (პრობლემური სესხის) შესახებ. ბანკის და კომპანიის განმარტებით, ბ. ა. ინფორმირებული იყო განმცხადებლის სესხის თაობაზე და გარკვეული

პერიოდის განმავლობაში თავადაც იხდიდა სესხის თანხას. აღსანიშნავია, რომ საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2013 წლის 09 იანვრის გადაწყვეტილების (საქმეზე №ბ-1732-14(ა-12) თანახმად, ადმინისტრაციული სამართალწარმოების ინკვიზიციური ხასიათი არ გამოირცხავს მხარის ვალდებულებას დაამტკიცოს გარემოებანი, რომლებზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნებს. განცხადების განხილვის ფარგლებში ბანკს აღნიშნულის დამადასტურებელი მტკიცებულება არ წარმოუდგენია.

კომპანიის და ბანკის პოზიცია, რომ შპს „ა“ განმცხადებლის მონაცემებს ამუშავებდა სასამართლოში სამართალწარმოების მიზნებისთვის და აღნიშნულზე „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მოქმედება არ ვრცელდება, ვერ იქნება გაზიარებული. „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-3 მუხლის მე-3 პუნქტის „ბ“ ქვეპუნქტის თანახმად, ამ კანონის მოქმედება არ ვრცელდება სასამართლოში სამართალწარმოების მიზნებისათვის მონაცემთა დამუშავებაზე, რადგან ამან შეიძლება დააზიანოს სამართალწარმოება სასამართლოს მიერ საბოლოო გადაწყვეტილების გამოტანამდე. მოცემულ შემთხვევაში კი აღნიშნულ საკითხთან დაკავშირებით სასამართლო დავა არ მიმდინარეობდა და ინფორმაციის გამჟღავნებას ადგილი ჰქონდა სასამართლოში სამართალწარმოების ფარგლებს გარეთ.

განცხადების განხილვის ფარგლებში, ბანკმა დაადასტურა, რომ 2013 წლის 01 იანვრის დავალების ხელშეკრულების საფუძველზე შპს „ა“ უფლებამოსილი იყო განმცხადებლის მოძიების და ბანკის წინაშე არსებული ვალდებულების შესრულების მიზნით დაკავშირებოდა ბ. ა.-ს და მიეწოდებინა ინფორმაცია მ. ა.-ს სესხის თაობაზე. ბანკის მითითებით, შპს „ა“ მისი დავალების ფარგლებს არ გასცდენია და მოქმედებდა ბანკის მიერ მინიჭებული უფლებამოსილების ფარგლებში.

მოცემულ შემთხვევაში, ბანკის ინტერესი - მის წინაშე არსებული ვალდებულების შესრულების მიზნით უფლებამოსილი პირის მეშვეობით განმცხადებელთან ეწარმოებინა მოლაპარაკება და ამ მიზნით დაემყარებინა მასთან კომუნიკაცია, წარმოადგენს ბანკის ლეგიტიმურ ინტერესს, რომლის დაკმაყოფილების მიზნით მონაცემთა დამუშავება დასაშვებია. თუმცა მონაცემთა უკანონო ან/და შემთხვევითი გამჟღავნების თავიდან აცილებისა და მონაცემთა დამუშავების კანონის მე-4 მუხლით განსაზღვრული პრინციპების უზრუნველსაყოფად მნიშვნელოვანია, ბანკმა დასახულ მიზანს შეუსაბამოს მონაცემთა დამუშავების ადეკვატური ფორმა და დასამუშავებელ მონაცემთა მოცულობა. „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-4 მუხლის „გ“ პუნქტის მიხედვით, მონაცემები შეიძლება დამუშავდეს მხოლოდ იმ მოცულობით, რომელიც აუცილებელია შესაბამისი კანონიერი მიზნის მისაღწევად. მონაცემები უნდა იყოს იმ მიზნის ადეკვატური და პროპორციული, რომლის მისაღწევადაც მუშავდება ისინი. განცხადების განხილვის ფარგლებში შესწავლილი გარემოებებიდან არ დგინდება განმცხადებლის პერსონალური მონაცემების (სს „ბ“-ს პრობლემური სესხის შესახებ ინფორმაციის) მისი მამისთვის გამჟღავნების კანონიერი მიზანი და მონაცემთა სუბიექტის სესხის შესახებ ინფორმაციის

გამჟღავნების აუცილებლობა. აღნიშნულს ადასტურებს ის გარემოებაც, რომ ბანკის და უფლებამოსილი პირის განმარტებებით, განმცხადებლის მამასთან დაკავშირება განხორციელდა მხოლოდ მსესხებლის მოძიების მიზნით, ხოლო ბანკს უფლებამოსილი პირის მეშვეობით ამ მიზნის მიღწევა შეეძლო ნაკლები მოცულობით მონაცემთა დამუშავებით ისე, რომ მესამე პირისათვის ხელმისაწვდომი არ გამხდარიყო ინფორმაცია განმცხადებლის ფინანსური დავალიანების შესახებ.

ზემოხსენებული სამართლებრივი ნორმებიდან გამომდინარე, მონაცემთა დამმუშავებელი ორგანიზაციები ვალდებული არიან დაიცვან სამართლიანი ბალანსი მონაცემთა დამმუშავებლის კანონიერ ინტერესებს და მონაცემთა სუბიექტის პირადი ცხოვრების ხელშეუხებლობისა და პერსონალური მონაცემების დაცვის უფლებას შორის, მონაცემთა სუბიექტის პერსონალური მონაცემების მესამე პირებისთვის გამჟღავნება განახორციელონ მხოლოდ „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებული საფუძვლების არსებობისას, ამავე კანონით განსაზღვრული მონაცემთა დამუშავების პრინციპების დაცვით. პერსონალური მონაცემების მესამე პირისთვის გამჟღავნება კი პირდაპირ კავშირში უნდა იყოს მონაცემთა დამმუშავებლის ლეგიტიმური ინტერესის დაცვასთან და უნდა წარმოადგენდეს მიზნის მიღწევის აუცილებელ ზომას.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, 2017 წლის 22 თებერვალს სს „ბ“-მ უფლებამოსილი პირის მეშვეობით განმცხადებლის პერსონალური მონაცემები მესამე პირისათვის ხელმისაწვდომი გახადა „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-4 მუხლის „გ“ პუნქტით განსაზღვრული მონაცემთა დამუშავების პრინციპის დარღვევით, რაც წარმოადგენს ამავე კანონის 44-ე მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებულ სამართალდარღვევას.

მოცემულ შემთხვევაში საგულისხმოა სს „ბ“-სა და შპს „ა“-ს შორის 2013 წლის 01 იანვარს დადებული დავალების ხელშეკრულებაც, რომელიც ერთობლივად არეგულირებს რამდენიმე მომსახურების გაწევის საკითხს და შინაარსობრივად მოიცავს განმცხადებლის პერსონალური მონაცემების დამუშავების დავალებასაც, თუმცა არ შეიცავს ნათელ და მკაფიო მითითებებს უფლებამოსილი პირის მიერ მონაცემთა დამუშავების სპეციალურ წესებზე და აკრძალვებზე (მაგ. ხელშეკრულების 2.1.7. მუხლი - რწმუნებული (შპს „ა“) იღებს ვალდებულებას საიდუმლოდ შეინახოს დავალების შესრულებისას მიღებული ნებისმიერი ინფორმაცია, გარდა კანონმდებლობით გათვალისწინებული შემთხვევებისა). პერსონალური მონაცემების დამუშავების დავალების დროს, „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-16 მუხლის თანახმად, აუცილებელია გათვალისწინებულ იქნეს უფლებამოსილი პირის მიერ მონაცემთა დამუშავების სპეციალური წესები. ამავე მუხლის მე-4 და მე-7 პუნქტების შესაბამისად კი, მონაცემთა დამმუშავებელი უნდა დარწმუნდეს, რომ უფლებამოსილი პირი მონაცემთა დასაცავად მიიღებს შესაბამის ორგანიზაციულ და ტექნიკურ ზომებს. იგი ვალდებულია მონიტორინგი გაუწიოს უფლებამოსილი პირის მიერ მონაცემთა დამუშავებას. ამასთანავე, უფლებამოსილ პირთან დადებულ ხელშეკრულებაში

გათვალისწინებული უნდა იყოს მონაცემთა უსაფრთხოებისათვის ზომების მიღების ვალდებულება. მონაცემთა უსაფრთხოების დაცვისთვის მონაცემთა დამმუშავებლის მიერ ორგანიზაციულ-ტექნიკური ზომების მიღების ვალდებულება კანონის მე-17 მუხლით დადგენილი ვალდებულებაა, რომლის მიზანია მონაცემთა უკანონო ან შემთხვევითი განადგურების, შეცვლის, გამჟღავნების, მოპოვების, ნებისმიერი სხვა ფორმით უკანონო გამოყენებისა და შემთხვევითი ან უკანონო დაკარგვისგან დაცვა. შესაბამისად, მონაცემთა დამმუშავებელი ვალდებულია მონიტორინგი გაუწიოს უფლებამოსილი პირის მიერ მონაცემთა დამმუშავებას, შესაბამის ხელშეკრულებაში ასახოს კანონით გათვალისწინებული წესები, აკრძალვები და მონაცემთა უსაფრთხოებისთვის უფლებამოსილი პირის მიერ ზომების მიღების ვალდებულება, რათა მინიმუმამდე შეამციროს მონაცემთა უკანონო ან შემთხვევითი გამჟღავნებისა თუ სხვაგვარად დამმუშავების რისკები.

აღნიშნულიდან გამომდინარე, მონაცემთა სუბიექტის პერსონალური მონაცემების დაცვის სათანადოდ უზრუნველყოფის მიზნით მნიშვნელოვანია, რომ უფლებამოსილ პირთან დადებული ხელშეკრულება მკაფიოდ და ნათლად ადგენდეს უფლებამოსილი პირის, მათ შორის შპს „ა“-ს ვალდებულებებს პერსონალური მონაცემების დამმუშავებასთან დაკავშირებით.

ყოველივე ზემოაღნიშნულის, საქართველოს ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსის და „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2, მე-4, მე-16, მე-17, 27-ე, 34-ე, 39-ე, 44-ე და 55-ე მუხლების საფუძველზე,

ინსპექტორმა გადაწყვიტა:

1. სს „ბ“ (ს/კ *****) ცნობილ იქნას სამართალდამრღვევად „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის 44-ე მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის ჩადენაში და ადმინისტრაციული სახდელის სახით შეეფარდოს ჯარიმა 500 (ხუთასი) ლარის ოდენობით;
2. ჯარიმის გადახდა გადაწყვეტილების ჩაბარებიდან 30 დღის განმავლობაში უნდა მოხდეს შემდეგ ანგარიშზე ჩარიცხვით: სახაზინო კოდი/ანგარიშის ნომერი 302003242, ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის ოქმი №0000368;
3. სს „ბ“-ს დაევალოს „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-16 მუხლის მოთხოვნების შესაბამისად, უფლებამოსილ პირ(ებ)თან დადებულ ხელშეკრულებაში მკაფიოდ და ნათლად დაადგინოს უფლებამოსილი პირ(ებ)ის ვალდებულებები და მონიტორინგის განხორციელების მექანიზმები პერსონალური მონაცემების დამმუშავებასთან დაკავშირებით;
4. დასრულდეს მ. ა.-ს 2017 წლის 02 მარტის №PDP 4 17 00000828 განცხადებასთან დაკავშირებული საქმის განხილვა;

5. განმცხადებელს, სს „ბ“-ს და შპს „ა“-ს ეცნობოთ მიღებული გადაწყვეტილების შესახებ;
6. გადაწყვეტილება შესაძლებელია გასაჩივრდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოში (ქ. თბილისი, დავით აღმაშენებლის ხეივანი, მე-12 კილომეტრი №6) ოფიციალური წესით გაცნობის დღიდან 10 (ათი) დღის ვადაში.

თამარ ქალდანო

პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ინსპექტორი